

VOJNI INVALID

GLASILO UDRUŽENJA

VOJNIH INVALIDOV KRALJEVINE S.H.S. IZVRŠNEGA ODBORA V LJUBLJANI

List izhaja 1. in 15. v mesecu. — Posamezna številka 1 Din. Naročnina mesečno 2 Din. — Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Uredništvo in upravnništvo v Ljubljani, Št. Peterska vojašnica. — Poština plačana v gotovini.

Delegatska anketa

Vsled ureditve nekaterih nujnih vprašanj, posebno onih, ki so nastala po sprejetju novega invalidskega zakona, je I. O. sklical delegatsko anketo, ki se je vršila v nedeljo, dne 3. januarja t. l. v čitalnici invalidskega doma v Ljubljani.

Navzočih je bilo 37 podružniških delegatov in skoro celokupni Izvršni odbor.

Predsednik I. O. tov. Štefe je otvoril ob 9. uri napovedano anketo. Pozdravil je navzoče, jim voščil srečno novo leto, konstatiral na podlagi pooblastil sklepčnost, čeprav 3 odposlanci niso bili izvoljeni delegati.

Povdaril je, da je mogoče na današnjem zborovanju sodelovati vsakemu podružniškemu odposlancu, ker je to samo nekaka širša seja in anketa. Zbor je temu pritrnil. Prečital je že objavljeni dnevni red in prešel takoj k prvi točki.

Najprej je referiral tov. Tomc o zakonu, za njim pa tov. Benedik špeciálno o prijavah za prevedbo.

Iz obširnih komentarjev je bilo posneti marsikaj zanimivega.

Oglašali so se po vrsti tudi drugi delegati k vprašanju zakona in prevedbe, in sicer tov. Žabkar iz Krškega, Rus iz Bleda, Humer iz Škofje Loke, Stankovič iz Metlike, Kolenc iz Trbovelj, Bajželj iz Ljubljane ter Vodišek z Jesenic.

Iz referata smo mogli najprej konstatirati najpoglavnejše nedostatke invalidskega zakona, ki bi bili ravno najvažnejši za vojne žrtve, in sicer: Invalidski strokovni pouk je prekratek, njihova bodočnost po izučanju nič zasigurana, ker ni zadostne moralne in materialne zaščite. Izostal je glavni pogoji, ki bi temu največ odpomogel, da bi bila privatna podjetja prisiljena sprejemati v službo vojne žrtve. Najglavnejše vitalno vprašanje zasiguranje poklicev in eksistence vojnih žrtev je ostalo nerešeno.

Invalidnine bi morale biti odškodnine za pohabljenost, ne pa miloščina. Odškodnino bi moral dobiti vsak, ne pa samo siromaki. Ne šarže, temveč pohabljenost in bolezen bi morali odmerjati invalidnino. Kdor je invalid mu gre invalidnina, svojcem padlih pa odškodnina, brez ozira na druge okolnosti. Po bazi siromašnosti, to je neposrednem davku pa ne bo dobil skoro nobeden nič. Za to bo poskrbel vsakoletni finančni zakon. Ako primerjamo ravno s takim zakonom ustvarjene špeciálne komisije? Današnja baza 30 Din neposrednega davka nam kaže žalostno pričakovanje, ker se niti ne ve, kaj je neposredni davek in se priznava k temu vse pri nas plačujoče davke. Primerjajmo kdo danes ne plača 30 Din davka, pa bomo dobili sliko samo o navideznih invalidninah, ki jih ponuja naš zakon.

K bistvu invalidskega zakona vzemimo še narodni fond in njegovo ustrojstvo, po katerem bomo zaman čakali na denarne potrebe, pa vidimo celo to rešitev vprašanja vojnih žrtev in vse naše upe.

O vprašanju prijav se je debatiralo in razložilo na široko.

Izvršni odbor je posredoval pri deželni sodišču. Prvotno se je nameravala sklicati tam anketa, pozneje pa se je ta misel opustila in izdana so že natančna navodila sodiščem in potom javnih razglasov vojnim žrtvam.

I. O. je poskrbel za objave v časopisju in okrožnice podružnicam.

Tov. Benedik je razložil okrožnico v detajlu.

Posebno je povdaril rok za prijavo, ki mine nepreklicno dne 17. februarja t. l.

Nato je informiral delegate natančno, kakšne dokumente je treba prinesiti k prijavi. Pri tem je omenil, da bodo po posredovanju I. O. razposlana vsem onim, ki prejema jo pokojnino, ali pa jim je začasno iz kakega vzroka ustavljena ali je ne prejema jo (razen predlagancev za redukcijo) uradna potrdila priporočeno po pošti najkasneje do konca januarja t. l. Ta potrdila rabijo pri prijavi. Prijavljenci naj pazijo, da izvrše prijave čimprej, ker morajo poslati potrdila sodišču o prijavah vsaj do 25. januarja t. l., ako hočejo, da jim pripadki ne bodo koncem marca prekinjeni, na naslov: »Računovodstvo delegacije ministrstva financ v Ljubljani, odsek za vojaške mirovine«.

Tiskovine za gori omenjena potrdila je radi nujnosti nabavil sam I. O.

Potrebna so tudi potrdila o neposrednih davkih, katera mora dati vsak davčni urad.

Tudi glede teh potrdil je I. O. interveniral pri delegaciji financ, da izda navodila, posebno kaj so neposredni davki, ker vladajo o tem različna mnenja.

I. O. je posredoval tudi potom S. O., da ministrstvo vrne vse invalidske akte iz Beograda našim sodiščem.

Kakor smo informirani, je ljubljansko dež. sodišče nekaj aktov že dobilo.

Radi lažjega in hitrejšega poslovanja v zadnji inštanci je I. O. zaprosil tudi za ustanovitev oddelka višjega invalidskega sodišča v Zagrebu, s sedežem v Ljubljani.

Ker znajo nastati vsled nevednosti članstva in kratkega roka prijav neljube posledice, predlaga tov. Benedik:

Podružnice naj vodijo evidenco o prijavah svojih članov s pomočjo svojih poverjenikov in naj vsakega opozore, ki bi se pravočasno ne prijavil.

Za tem se oglasi k besedi tov. Rus, ki predlaga, da naj bi podružnice sklicale redne občne zbere vsaj do konca januarja t. l. in pozvale vsakega člana, naj prinese na občni zbor potrdilo o prijavi. S tem bi bila izvršena jako lahka in natančna kontrola.

Tov. Žabkar je nato kritiziral invalidski zakon bolj detajlno.

Glede zdravniških honorarjev za razna spričevala niso izraženi honorarji, kar bo imelo za posledico, da bodo zdravniki odklanjali izdajanja.

Bolnice morajo sprejemati invalide in siromašne družine brezplačno. Ako ne bodo hotele, nimamo protj tem nobenih obrambnih sredstev.

Proteze se bodo izdajale tudi vojnim sirotam, ni pa izraženo do katerega leta.

Proti odklonitvam od strani strokovnih komisij za proteze invalid nima pritožbe.

Učna doba bi morala biti taka, kot je po obrtnem zakonu predpisana.

Glede javnih služb so stavljeni enaki pogoji, vršijo se bo pa le strogo po pragmatiki.

Glede trafik so izražena prvenstva, oblasti pa se ozirajo le na predpis v tem oziru iz leta 1911.

Pri invalidninah bi bilo umestno stopnjevanje po 10%, tudi ni izraženo kam spadajo 70% invalidi.

Kje je meja in kakšna bo ista med bogastvom in siromaštvom?

Začasni invalidi morajo hoditi k rekrutacijam, iste so samo spomladi. Kdo jim bo dal do tega časa pokojnino?

Pogrebne stroške naj bi tirjale občine od ministrstva, ker bi iste lahko tudi oskrbele pogreb.

V vsaki nadpregledni komisiji bi moral biti zastopnik udruženja.

Pritožni rok je samo 15 dni. Raztegniti bi se moral vsaj na 1 mesec.

Višje sodišče bi ne smelo pretresati aktov brez vsakih pritožb.

Zakon ne pove kakšne bodo odkupnine.

Udruženju se nalaga samo prilagoditev zakonu brez vsakih pravic.

Pri prijavah se govori o verodostojnih dokazih. Kje naj jih invalid danes dobi, ali pa tudi v bodoče, ako jih vojaška oblast ne bo izdajala?

Kaj pa je s pravicami invalidov v inozemstvu? Oblasti bodo javljale spremembe premoženja in gmotnih razmer.

Pri tem se bo delalo kakor se bo hotelo in tudi denunciacije niso izključene od strani kakih oseb.

Predpisi za prevedbo so past za redukcije. Če se bo dve tretjini naših ljudi prijavilo bo veliko.

Ne bo invalidov, ne bo članov in ne bo udruženja.

Častnikom, ki se jih bo najbrž smatralo za siromašne, se določajo dnevnice po 20—30 dinarjev.

Kdaj se bo pa izdal pravilnik, mogoče šele čez 3 leta?

Vpraša se I. O., kaj misli narediti za revizijo tega zakona? To naj bi bil danes odgovor, ker udruženje ima orožje proti temu. Saj smo pred volitvami. Mogoče pa bo rezultat drugačen.

Tov. Humer: Ali morajo dajati davkarje potrdila o davku brez takse?

(Pojasni se mu, da morajo po zakonu o taksah čl. 76, invalidskega zakona in čl. 6., točka 6, zak. o taksah).

Ali se morejo vdove pogrešanih mož brez potrdil prijaviti? (Odgovor: se prijavijo).

Tov. Stankovič: Zakaj se začasni invalidov ne kliče takoj, ko jim rok mine, k nadpregledu? Kako je v zakonu?

V Karlovcu so mu rekli, da vprašajo poprej ministra. (Se mu pojasni nova določba).

Pritoži se proti tov. Španu, ki mu je neupravičeno zadrževal prošnjo kot funkcionar podružnice. (Stvar se preišče. Za odškodnino ga sme tožiti. Pojasni se mu tudi, da je dosti slučajev za nove nadpreglede in da vojni okrogli niso postopali pravilno, ker so zahtevali pri izjave glede rezultata špeciálnih komisij. Nadpregledne komisije imajo po zakonu ugotoviti nesposobnost, ne oziraje se na priznanje obiležja po zakonu, za kar so kompetentna edino sodišča in obstojajo po zakonu tudi pravice do natančnega dokumentiranja oziroma obnov. I. O. je v tem oziru posredoval in upa, da bodo vojni okrogli vršili nadpreglede redno in neomejeno. Vsak invalid pa naj vloži sam prošnjo).

Tov. Kolenc: Danes samo kritiziramo že izvršeni zakon. Glavno pa je, da se zjed-

nimo, kaj hočemo ukreniti. Predlaga 5-člansko komisijo, ki naj pretrse vse nedostatke in predvidi, kaj bi bilo ukreniti k izboljšanju zakona.

Tov. Bajželj omenja, kako koristna bi bila določba o prvenstvu na privatne službe za vojne žrtve. V zakonu tudi ni specificirano, kdaj se smatrajo invalidske bolezni za posledico invaliditete.

Tov. Štefe odgovarja na vsa izvajanja in pozivlja podružnice, da se vsi člani pravočasno prijavijo, da vodijo evidenco o tem in stopijo v stik z okrajnimi sodišči.

Priporoča vršitev občnih zborov čim prej, na njih naj se revidirajo prijave in da se odpošljejo pravočasno, če mogoče do 25. januarja t. l. potrdila o prijavi računovodstvu.

Vse to naj podružnice delajo po današnjih informacijah in po svoji najboljši uvidevnosti.

Posredujejo naj tudi, da člani dobe pravilna potrdila o davkih.

Tov. Žabkar zvrča krivdo glede slabega zakona na S. O. in I. O., češ, da bi na plenarni seji ne smeli določevati samo taktike in bi morali pred parlamentom proti vsaki nepovoljni stilizaciji energičneje nastopiti. Treba bi bilo sklicati vse članstvo.

Tov. Štefe: Udruženje je izdelalo dosti načrtov, dosti intervencij na najvišjih mestih, poslalo kupe resolucij in telegramov s shodov članstva, ki so se tudi vršili. Zastopalo je vedno stališče svojih generalnih zahtev in se zavzemalo samo za en načrt. Kaj hoče še več?

Tov. Tomc zavrča neosnovana očitanja udruženju, ki je storilo kolikor je bilo mogoče. Politična situacija sprejema zakone in napram njej nima strokovna organizacija pri obstoječih razmerah zadostne moči.

In naša strokovna organizacija ima še posebej težko stališče, ker ni organizacija takih slojev, ki bi lahko izvajali konsekvence. Pomisliti je treba, da se nas otrešajo na vseh straneh in smo le nadležni element dobrovoljnega, milostnega podpiranja. Mi imamo najslabše orožje protiborbe.

Tov. Rus: Imeli smo dosti prilike videti agilnost naše borbe v nekdanjem odboru stotine. Kdor ve, koliko naporov si je takrat prizadejalo udruženje, mora reči, da je bila najagilnejša.

Ali če živimo v času, ko pogazi stranka ono, kar je sama rodila, ni mogoča nobena pridobitev. Primerjajmo naše uradniške organizacije, kako se preko njih dela zlo temu stanu, dasi bi imele lahko veliko več energične sile v sebi kot mi.

Saj se bo vršila revizija invalidskega zakona, ker naši srbski tovariši so z njim tudi preveč pritisnjeni in oni bodo sigurno več pripomogli do tega.

Tov. Stravs: Borba, ki smo jo imeli, je edino mogoča. Drugačne se ne moremo poslužiti.

Tov. Štefe: O delu udruženja sta kompetentna kritizirati občni zbor in kongres. Kar pa anketa želi glede nadaljne borbe, se bo storilo.

Predlog tov. Kolenca je naj se sestavi v ta namen 5-članska komisija.

Tov. Žabkar želi, da bi se dalo tej komisiji na razpolago primerna sredstva, kar se sprejme.

Predlogi za člane te komisije so za tov. Krušiča, Janca, Rusa, Komela in Žabkarja, to je po večini za one, ki najbolj kritizirajo postopanje udruženja v borbi za zakon in ki naj pokažejo prave direktive.

Predlog je sprejet, vendar pa tov. Janc odklanja izvolitev z motivacijo, da je taka komisija že prepoznana in nepotrebna, tov. Komel ne sprejme radi prezaposlenosti in tov. Žabkar tudi ne, tov. Krušič pa ni navzoč.

Tov. Benedik prečita dopis krške podružnice, s katerim pozivlja I. O. v imenu sestanka nekaterih podružnic, ki se je vršil v Celju, na ignoriranje zakona in akcijo proti njemu.

Prečita tudi odgovor I. O.

Dopis pravi, da ima I. O. polnomoč članstva po tem sestanku in da se bo šlo event. preko I. O.

Tov. Bajželj izjavlja, da se to ni govorilo na celjskem sestanku, na katerem je bil tudi on navzoč.

Tov. Žabkar to na vprašanje prizna.

Tov. Štefe proglasi na ta način dopis podružnice v Krškem za potvorjen.

Pri tem pa konstatira veliko nekorektnost od strani nekaterih podružnic, da so oficijelno poslale delegate na sestaneke, ki je pokazal samo neko neotvorjeno mišljenje in separatizem, nikakor pa ne stvarne kritike v stanov-

skem vprašanju, h kateri bi prav lahko povabili vsaj enega zastopnika Izvršnega odbora, ki bi jim lahko dal največ informacij in pojasnil.

Tov. Krepek pripomni, da je mariborska podružnica poslala svojega odposlanca le kot opazovalca.

Tov. Štefe izjavlja, da ker nihče noče iti v komisijo za predloge k reviziji zakona, bodo šli pa zopet sami zastopniki I. O., da bo potem zopet le kritika ne pa pomoč pri delu.

Tov. Rus ugovarja proti taki sestavi.

Delegati stavijo nove predloge za tovariše Krepeka, Bajželja, Krušiča, Rusa in Tomca.

Vsi so izvoljeni in sprejmejo funkcije v komisiji za predloge k reviziji zakona.

Druga točka ankete »Organizacija«. Tov. Rus predlaga, da bi se stavilo to vprašanje na redni občni zbor, ki se ima kmalu vršiti. — Sprejeto.

Zadruga.

Tov. Benedik referira cel potek ustanavljanja invalidske zadruge, kateri je dal podlago I. O.

Navaja kako so se zbirali v ta namen posebni skladi pri I. O.

Delegati so o priliki zadrugskega občnega zbora določili, da gre zadrugi fond v ustanovni fond zadruge. I. O. na je že davno pred ustanovitvijo zadruge podpisal iz sredstev zadrugskega fonda za 37.000 Din deležev pri Središnji zadrugi v Beogradu ter jih porazdelil med podružnice. Ta poraba delnega zneska je bila po izvršnem občnem zboru odobrena. Tudi je I. O. odtegnil od zadnjega obroka monopolskega fonda, ki gre po večini za zadrugištvo, 25% v znesku 60.000 Din, kar bi bil opravičen porabiti za organizacijo v smislu sklepa ljubljanskega kongresa, vendar pa je tudi ta znesek votiral v zadrugo kot deleže podružnic.

Zadrugi upravni odbor zahteva od I. O. tudi oba gori navedena odteglaja.

Glede 37.000 Din je zahteva sploh nesmiselna, ker se o priliki zadrugskega občnega zbora ni moglo več o njih sklepati, ker je sklep padel že leto dni poprej. Sicer so se pa porabili za zadrugištvo.

Glede 60.000 Din, ki so se dali itak v drugi obliki zadrugi, pa tudi I. O. ni smatral za potrebno omenjati pri glasovanju na ustanovnem občnem zboru zadruge, kjer se zadrugi

fond sploh ni številčno fiksiral, temveč le povprečno ugotavljal. Poslužil pa se je svoje pravice, da omogoči podružnicam sodelovanje v zadrugi in jim zagigura varstvo deležev, zadrugi pa čim bolj invalidski značaj.

Tov. Rus povdarja, da se je kot odbornik nadzorstva trudil ublažiti nekak spor med I. O. in zadrugo, da pa priznava I. O. popolno upravičenost odteglaja 25%, o 37.000 Din pa sploh več govora ne more biti.

Da I. O. gleda na invalidski značaj zadruge je čisto prav, jasno je tudi, ako ima nekoliko brige za prihranjeno vsoto, da se bo zanimal za zadrugo. O kakem mešetarenju, kakor se izraža upravni odbor zadruge, ne more biti govora in je ta izraz žaljiv iz tega principa: kateri oče, ki preskrbi in izroči sinu premoženje, se ne bo smel in se ne bo brigal za njegovo gospodarstvo in nadaljnji razvoj.

Tov. Štefe: Jasno je, da hoče I. O. kot ustanovitelj zadruge, isto v vsakem oziru podpirati, da pa je našel nesporazumljenje popolnoma na neumesten način v zadrugi. Fond pri I. O. je namenjen za zadrugarstvo in ne za eno zadrugo, vsled česar bi bil I. O., ako bi imel kake tendence, upravičen uporabiti ga na več zadrugskega načinov.

Delegat iz Gornje Radgone pripominja, da bi bilo sploh umestno dati denar tudi drugam, na primer pri njih se namerava osnovati zadrugo.

Tov. Štefe da na glasovanje, ako je bilo postopanje I. O. pri zadrugskega fonda pravilno.

Soglasno odobreno.

Tov. Vuk in Tomc pojasnita namero I. O. kako naj bi se list »Vojni invalid« povečal.

Treba je pridobivati naročnikov, vsak član bi bil lahko naročnik. Na ta način bi bil list lahko tednik. Pa tudi po vsebini se mora spopolniti s poučnimi gospodarskimi, zdravstvenimi članki, članki o političnem položaju, nasveti itd. Treba je stalnih dopisnikov o novostih in razmerah iz vseh krajev.

Vse to bi lahko uredili z našo organizacijo.

Delegati se izjavijo, naj upravništvo pošlje potrebne zahteve, katerim bodo kolikor mogoče ustregli. Odobre povečanje lista in povišanje naročnine na 1 Din. Tov. Krepek omenja nekatere članke, ki bi po javnem mnenju ne spadali v naše glasilo.

K slučajnostim pojasnjuje tov. Benedik postopanje z uverenij za vožnjo.

Nato zaključijo tov. Štefe anketo.

Kritika o invalidskem zakonu.

(Dalje.)

Začasni invalidi se pregledajo zdravniško komisijski po tem zakonu vsako leto ob rekrutiranju. Invalidu bo potekla začasna zaščita takoj po sklepu spomladanske rekrutacije in čakati bo moral skoro eno leto na ponovni poziv k nadpregledu. Med tem pa se mu bo ustavila invalidnina in ne bo je prejemal ves čas čakanja to je skoro eno leto.

Ako bo po enem letu dobil zopet invalidnino, je skoro gotovo, da jo bo dobil samo za naprej ne pa za nazaj.

Vsaj tako je sedaj ker za zaostale pokojnine ni nikoli kredita in jih imajo nekateri tirjati za mesece in leta nazaj. Poglejmo, kaj je rekrutna komisija in invalidska nadpregledna komisija?

Rekrutna komisija pregleduje površno zdrave mlade ljudi, ki še nimajo posebno veliko napak in je merodajna le sposobnost ali nesposobnost za vojaško službo.

Invalidska nadpregledna komisija pa mora natančno preiskati in konstatirati notranje in zunanje hibe, ki omejujejo sposobnost za delo. Treba je ugotoviti natančneje napake in po čisto drugih navodilih (uputstvih), ki so izdani za pregled invalidov.

Sicer pa tudi ustroj ene in druge komisije ni enak.

Za invalidske nadpregledne komisije sta predpisana vojaški in civilni zdravnik in zastopnik krajevnega upravnega oblasva.

Rekrutna komisija pa ima le vojaške zdravnike, zastopnika vojnega okruha in k večjemu je navzoč še župan domovne občine ali njegov zastopnik brez vsake pravice soddločevanja.

Ali se bo toraj rekrutna (samo vojaška) komisija brigala za predpise civilnih oblastev? Pa še nekaj. Zakon je v tem oziru sploh nelogičen.

Rekrutna komisija bo pregledovala začasne invalide in sicer zdravniško-komisijski po tem zakonu (toraj po invalidskem zakonu). Invalidski zakon pa poleg tega ustanavlja tudi komisije za pregled invalidov, ki se ustanove pri vojnih okrugih.

Če bi bilo rečeno, da se mora začasni invalid predstaviti nadpregledni komisiji v svrhu ugotovitve delanezmožnosti, poleg tega pa še vsako leto rekrutni komisiji v svrhu pregleda, ako ga morejo uvrstiti v vojsko, toraj samo radi vojaške sposobnosti, bi bilo to razumljivo. Začasnega invalida pa se pošilja na zdravniško komisijski pregled po tem zakonu, to je po invalidskem zakonu, pred rekrutno komisijo, toraj je stvar razumeti tako, da bo veljala invalidska nadpregledna komisija samo za one stalne invalide, ki se jim hibe poslabšajo in za novo prijavljene pohabljenice.

Čemu se toraj invalidom ne daje ena komisija, ki je špecično za nje ustvarjena?

Tako pa bodo nastale zmešnjave in posledice nerednega poslovanja, da bodo invalidi oškodovani pri invalidninah in drugi preskrbi.

Saj tudi zakon pravi, da bo onim invalidom, katerih poškodba ali bolezen se poslabšava ali še ni končala, podeljena le začasna invalidnina. Izraz začasna dovolj pove, da tak invalid med presledki ne bo mogel nič zahtevati. Poglejmo nekoliko ustroj invalidskih nadpreglednih komisij. V njih ni zastopnika invalidov. Do sedaj smo imeli pri vsaki nadpregledni komisiji odposlanca invalidskega udruženja, ki je smel tudi glasovati. Po novem zakonu pa isti odpade. Invalid, ki vedno občuje z invalidi, pozna njihovo trpljenje in zna prav dobro razločevati med hibami, je bil eden med najboljšimi poznavalci v nadpreglednih komisijah.

Znal pa je tudi razločevati interese vojnih žrtev, ki se prav z vnemo otrešajo iz svojih vrst takih, ki ne spadajo med nje.

Zato je popolnoma neumestna odprava invalidskega zastopnika v nadpreglednih komisijah in kaže samo neljubo situacijo, če se je mogoče za katerega invalida resno pobrigal.

Nadaljni ustroj te komisije pokaže, da mora odločevati o vojaški in civilni nesposobnosti.

Toraj se že zopet pokaže kako nepotrebno je za invalida vsakoletno rekrutovanje. Ne zdi

se nam praktično, da odločajo glede pridobitve pravic po invalidskem zakonu redna sodišča ker bi se to dalo praktičneje vpostaviti.

Za vsako pokrajino naj bi se vpostavila po ena komisija, tudi ako bi se imenovala invalidsko sodišče ista pa bi morala biti poleg druge invalidske uprave.

Invalidska uprava je dolžna voditi vse podatke o vojnih žrtvah, zato pozna najbolje njihov položaj in bi lahko najlažje in najhitreje odločala. To pa največ radi tega, ker bi imela taka uprava pri odločanju in nakazovanju invalidnin in drugih pripadnikov enotnost in hitro poslovanje, sodišča pa morajo zahtevati razne podatke od uprave in svoje odločbe zopet odstopati upravi. Ker pa je odločanje o invalidninah izročeno sodiščem, je pa po sedanjem invalidskem zakonu na vsak način praktičneje, da to vrše okrajna in ne samo okrožna sodišča, ker se bo tako delo porazdelilo, vojnim žrtvam pa omogočilo lažje prijave.

Vendar pa to praktičnejšo odredbo razdira zopet druga.

Vse prvoinštančne odločbe, toraj sklepe okrajnih sodišč bodo morala potrjevati ali ovratiti višja invalidska sodišča v Beogradu, Zagrebu ali Sarajevu, pa bodisi, da bo proti njim vložena pritožba ali ne. Toraj bodo morale vendar odločati o zaščiti le tri kompetence v celi državi.

S tem je podrti vse ono, kar smo prej omenili in smatrali za dobro, ker bo na ta način le na treh mestih nakopičenih aktov.

Ako se prizadeti upravičenec ne pritoži, čemu za take slučaje višje inštanče?

Glede državne kontrole ima itak minister pravico pritožiti se proti nepravilni odločbi, v to pa bi lahko pooblastil on ali pa zakon sam, da mora vsako sodno odločbo o invalidnini revidirati na primer glavna ali takozvana mestna računsko kontrola.

Brezpametno pa je pošiljati sklepe brez zadržka in pritožb višjim inštančam, ker s tem postanejo pravzaprav prve inštanče popolnoma nepotrebne, ako odločajo samo druge.

Prizadetim strankam pa se samo zavlačuje prejemke.

Dalje ima zakon določbo o obnovi postopanja (čl. 78.).

Proti odločbi o invalidnini ima stranka pravico vložiti tekom 1 leta obnovo postopanja na podlagi novih dokazov. Glede poslabšanja ali komplikacij hibe pa ima invalid vedno pravico obnoviti postopanje za zvišanje invalidnine.

Akoprav je v drugem slučaju že pogoj samo za »zvišanje invalidnine«, sta ti dve določbi v nasprotju z našimi sedanjiimi sklepnimi predpisi za reduciranje.

Dotični imajo pravico obnoviti postopanje, ako dobe negativen sklep glede pokojnine samo v roku 6 mesecev?

Zakaj se reduciranec ne pripušča, poslužiti se gori obrazloženega paragrafa?

Ali pa, da se reduciranec vsled hibe, ki se mu je pred redukcijo zboljšala, ne bi dopustilo poslužiti se dotičnega predpisa za obnovo v svrhu poslabšanja ali komplikacij, ako mu pozneje slučajno nastanejo. (Dalje prihodnjič.)

Dohodnino brez državnih pribitkov, eventualno davek na službene prejemke po čl. 154. fin. zak. za l. 1924/25 ter eventualni davek od zaslužka telesnih delavcev brez invalidskega davka, komorske doklade in izrednega pribitka naj pa izkažejo v posebnem znesku (ne seštelega z drugimi davki), tako, da bo iz potrdila na prvi pogled razvidno, da je dohodnina ter eventualni davek na službene prejemke in event. davek od zaslužka telesnih delavcev posebej izkazan.

Na potrdilih, ki jih je napraviti v predpisani obliki, je vselej pritisniti uradni pečat in sicer na prostoru med podpisoma obeh odgovornih računodajnikov kojih službeni značaj je obenem označiti.

Ta potrdila so po čl. 6. točke 6. taksnega in pristojbinskega zakona in po čl. 96. novega inv. zakona takse prosta in je zgoraj napisati, v kakšen namen so izdana in da se ne smejo uporabljati za drug namen (čl. 2. točka 6. tak. n. in pristojbinskega pravilnika.)

Po gornjih navodilih se je najstrožje ravnati.

Za delegata: Bonač I. r.

Davčni uradi bodo torej izkazali direktni davek, ki ga invalidi plačujejo, posebej, druge pa zopet zase. Dokler ne bo novi finančni ali davčni zakon odredil, koga da je po tem zakonu smatrati siromašnim, veljajo še stari predpisi in se bodo morala sodišča pri prevajanju po teh ravnati in vzeti v poštev samo one davke, ki jih določa zadnji odstavek čl. 21. zakona o zač. pomoči invalidom.

POZOR!

Poziv vojnim žrtvam.

Po novem invalidskem zakonu se morajo vojni invalidi, vdove sirote, starši ali drugi svojci, ki pridejo v poštev za državno zaščito, prijaviti v svrhu prevedbe. Rok, ki je določen za prijave traja nepreklicno 3 mesece in mine 17. februaria 1926.

Vsak naj pazi, da ne zamudi tega roka. Prijave sprejemajo pristojna okrajna sodišča. K prijavi je treba prinesiti:

1. Invalidsko uverenje (kdor nima nobene sklepa sodišča).

2. Vojne vdove ali drugi svojci po padlih in umrlih plačilne pole nekdanje Vojaške intendance za Slovenijo, ako jih nimajo pa vsaj kupone (odrezke) nakaznic, s katerimi prejemajo pokojnino.

3. Odlok ministrstva za socialno politiko v Beogradu, da invalidnina (pokojnina) ni bila vsled revizije specialne invalidske komisije ustavljena in da je prijavljenčev sklep potrjen (osnažen). Ker takih odlokov veliko še ni izdanih, naj navedejo dotičniki, ki jih nimajo, da jih bodo predložili, ko jih dobe.

4. Sklep deželnega ali okrožnega sodišča, s katerim je priznana invalidnina (pokojnina). Take sklepe imajo pred vsem začasnimi invalidi ter vsi oni, katerim je sodišče priznalo invalidnino ali pokojnino) že po reviziji specialne invalidske komisije

5. Potrdilo, koliko plačuje neposrednega davka. Ako davčni uradi ne navedejo samo neposrednih davkov, naj označijo vsako vrsto davka zase, ne pa samo skupno vsoto.

6. Potrdilo Računovodstva delegacije ministrstva financ, oddelka za vojaške mirovine v Ljubljani, da se invalidnina (pokojnina) redno izplačuje, državni uslužbenci potrdilo, da jim pokojnina za časa aktivne državne službe ne pripada, začasni invalidi pa, da jim je eventualno prekinjena. To potrdilo bo poslano vsakemu priporočeno po pošti, lahko pa se zgleda že prej pri gori omenjenemu računovodstvu (Šentpeterska vojašnica), kjer ga lahko prejme. Kdor bi do 10. februaria t. l. potrdila ne prejel (izvzemši reduciranje in predlagane za redukcijo ki jih ne dobe), naj takoj pišejo na gori navedeni naslov.

Potrdilo o davkih.

Iz poročil, ki jih je I. O. prejel od svojih članov je bilo razvidno, da davčni uradi na potrdilih, ki jih morajo v smislu čl. 99. novega inv. zakona izdajati invalidom itd. za prijavo pri sodišču, različno napovedujejo davek.

Zato se je I. O. obrnil na delegacijo ministrstva financ s prošnjo, da izda vsem podrejenim davčnim uradom potrebna navodila, da bodo potrdila enotna in da ne bodo vojne žrtve vsled pogrešene napovedi davkov oškodovane na pokojnini.

Na to vlogo je prejel I. O. od delegacije ministrstva financ Okrožnico št. A IV—26 od 6. januarja t. l., ki dobesečno slove:

Vsem davčnim uradom

v Sloveniji.

Na prošnjo izvršnega odbora Udruženja vojnih invalidov kralj. SHS v Ljubljani z dne 30. decembra 1925, št. 4840 odrejam sledeče:

Kadar bodo davčni uradi izdajali potrdila o predpisu neposrednih davkov po novem invalidskem zakonu, naj postopajo takole:

Izkažejo naj temeljne direktne davke brez državnih pribitkov t. j. zemljarino, hišne davke, občno pridobnino, rentnino (ne pa davka na vojne dobičke, davka na poslovni promet, invalidskega davka ter komorske doklade) v eni svoti.

VAŽNO!

Naše gibanje.

OBČNI ZBORI

podružnic se vrše:

Dne 17. januarja 1926:

na Bledu ob pol 3. uri popoldne v Blejskem domu;

v Polzeli ob 9. uri dopoldne v gostilni pri Cizeju;

v Ribnici ob 11. uri dopoldne v Katoliškem domu;

v Trbovljah ob 3. uri popoldne v gostilni pri Forteju;

v Trebnjem ob 3. uri popoldne (kraj ni javljen);

v Žireh ob 11. uri dopoldne v Občinskem domu;

v Ptuj ob 9. uri (kraj ni javljen).

Dne 24. januarja 1926:

v Konjicah ob 10. uri dopoldne v gostilni Markša;

v Šmarju pri Sevnici ob pol 9. uri dopoldne v gostilni pri Antonu Požumu;

Dne 31. januarja 1926:

v Kranju ob 9. uri dopoldne v Ljudskem domu;

v Novem mestu ob 10. uri dopoldne v Narodni čitalnici;

v Velikih Laščah ob 9. uri dopoldne v gostilni pri Ivančiču.

Dne 2. februaria 1926:

v Metliki (čas in kraj še nista znana);

v Slovenjgradcu (čas in kraj neznana).

v Radovljici ob 9. uri dopoldne v šolskem poslopju.

Podružnica UVI v Celju obvešča vse svoje člane in članice, da bo razdelila denarne podpore za skupni znesek Din 6000 tako, da bo deležnih 42 članov in članic.

Pripomni pa, da so razpisane podpore namenjene izključno vojnim sirotam, vdovam z otroci in invalidom z družino, ki so brez vsakih sredstev in nikjer oskrbovani. Tozadevne prošnje je vlagati osebno ali po pošti do 25. t. m. S tem je torej prvi rok za vlaganje prošenj do 15. t. m., objavljen v dnevnikih časopisih, preklican in sicer vsled tega, ker še naše glasilo »Vojni invalid« do 15. t. m. ni izšel in bi mogoče ne bili vsi zainteresirani člani ali članice obveščeni.

Podružnica UVI v Krškem je imela svoj redni občni zbor dne 10. januarja 1926 ob 10. uri dopoldne pri obilni udeležbi tamošnjega članstva. Predsedoval mu je tov. I. Žabkar, ki je podal poročilo uprave, nato pa članstvu tolmačil novi invalidski zakon, posebno pa njega slabe strani. (Saj dobrih res nima nobenih. Op. por.) Članstvo je z burnimi medkljici protestiralo proti takemu nesocialnemu zakonu, poročilo uprave pa vzelo na znanje in dalo tudi absolutorij sedanjemu odboru. Delegat I. O. tov. M. Osana je pojasnil najprvo ustanovitev invalidske zadrage in njen sedanji položaj, nato pa poročal o borbi našega udruženja pri sprejemanju novega invalidskega zakona, konečno pa pojasnil kako se ima izvršiti prijava inva-

lidov pri okrajnih sodiščih, da se prevedejo po novem zakonu. Članstvo je vzelo poročilo z zadovoljstvom na znanje in s tem tudi odobrilo delo I. O.

Pri volitvi novega odbora se je izvolil star odbor z edino izjemo tov. Pirca člana N. O., mesto katerega je bil izvoljen tov. Dejak.

Bled. Podružnični občni zbor se bo vršil v nedeljo 17. januarja ob pol 3. uri popoldne v Blejskem domu.

Dnevni red: 1. Poročila odbornikov; 2. Poročila delegata Izvršnega odbora; 3. Volitev novega odbora; 4. Volitev delegata in namest. za občni zbor I. O.; 5. Slučajnosti.

Na tem občnem zboru se bo obravnavalo postopanje, ki je predpisano za prijavo članov v smislu novega invalidskega zakona; zato naj se člani vsi točno udeležijo. — Odbor.

Občni zbor podružnice na Jesenicah. V nedeljo dne 10. I. t. l. se je vršil redni letni občni zbor jeseniške podružnice.

Zbor je bil precej dobro obiskan, vodil ga je tov. Habé. Posebno zanimanje je vladalo za prevedbo po novem invalidskem zakonu. Po kratki debati je bilo odobreno poročilo in razrešen stari odbor. Izvršni odbor je zastopal tov. Štefe. V upravni odbor so bili izvoljeni: tov. Vodišek, Luznar, Zevnik in Tičar; za namestnike pa tov. Hlade, Šušteršič in Ravnik.

V nadzorni odbor tov. Sablatnik, Habé in Malej za namestnike pa tov. Golob in Modrc.

Za delegata je izvoljen tov. Novak, namestnik pa tov. Vodišek.

Med drugimi se je tudi sklenilo vpisati na podružnico odpadajoče število deležev invalidske zadrage v Ljubljani.

Jeseniška podružnica je ena najboljših podružnic v Sloveniji. Zanimanje članstva in zavednost dolžnosti podružničnih funkcionarjev sta vredni pohvale.

Občni zbor v Škofji Loki se je vršil 10. jan. ob precejšnji udeležbi. Navzoč je bil delegat iz Ljubljane tov. Sterle, kateri je predsedoval zborovanju. Tov. Ravnikar, dosedanji predsednik podružnice je v svojem poročilu pojasnil delo in zapreke, ki so bile v preteklem letu, predvsem radi tega, ker je imela podružnica tri občne zbere in je on šele v zadnjem času prevzel predsedstvo. Pozival je, da se v bodoče voli tak odbor, ki bo deloval vsaj celo leto, ker drugače je vsak uspešni napredek podružnice nemogoč. Tajnik tov. Humer je podal svoje poročilo precej izčrpno ter mu je občni zbor priznal za njegovo vestno poslovanje enkratno nagrado v znesku Din 400.— V blagajni je bilo koncem leta 1924 Din 2902.50, dohodkov v letu 1925 je imela podružnica Din 2848, izdatkov pa Din 3877.50, torej je ostalo za bodoče leto še Din 1873.03. Da se je stanje blagajne napram lani zmanjšalo, je vzrok v tem, ker je ljudstvo preobremenjeno z dajatvami v razne druge društvene namene. Podružnica je podvzela akcijo za postavitev spomenika padlim in je bila zato vsaka druga akcija onemogočena. Tov. Debeljak je predlagal v imenu nadzornega odbora absolutorij, katerega je zbor sprejel s pohvalo. Pri volitvah je bil izvoljen stari odbor s predsednikom Ravnikarjem. Nato je poročal delegat tov. Sterle o novem inv. zakonu, predvsem je pojasnil članstvu, kaj morajo storiti glede prevedbe, da se sigurno vsi člani zglasijo pri sodišču in to čimprej. Pri slučajnostih so se rešile še nekatere interne zadeve podružnice, nakar je tov. Sterle zaključil občni zbor, pozivajoč članstvo na čim skupnejše delo.

Zdravilišče Golnik. V tuk. zdravilišču smo obhajali božičnico ozir. Novo leto s sicer skromno, a prav prirčno slavnostjo. Času in našemu stanju primernem nagovoru, sta sledili 2 veseligrji, ki sta povzročili obilo smeha in veselja. Nastalo je prav veselo razpoloženje, za kar gre zasluga predvsem našim igralcem, ki so bili svojim vlogam popolnoma kos. Različni dobrotniki pa so nam omogočili prireditve tombole in srečolova. Štejemo si v prijetno dolžnost, da jim vsaj tem potom izkažemo svojo hvaležnost. — V prvi vrsti se zahvaljujemo Invalidskemu odseku pri Velikem županu v Ljubljani, ki je omogočil, da so bili vsi invalidi obdarovani z različnimi oblačilnimi predmeti znatne vrednosti. Tudi Izvršni odbor UVI v Ljubljani se nas je spomnil z množico praktičnih predmetov in s knjigami, za kar mu izrekamo našo srčno zahvalo. Pri tem pa ne smemo prezreti našega požrtvovalnega šef-zdravnika g. dr. Neubauerja in upravitelja g. Čeplaka, ki sta istotako prispevala k dobrotkom ter s svojim trudom in vplivom pravzaprav omogočila prireditve v tolikem obsegu. Iskrena jim hvala! Dalje se zahvaljujemo tudi vsem onim, ki so na katerikoli način pripomogli k našemu slavlju. Bil je v resnici prav lep ve-

čer, ki nam je nudil obilo veselja in razvedrila v naši težki bolezni. — Vsem skupaj še enkrat naša prirčna zahvala!

Iz pisarne.

Odpravnina vojnim vdovam brez otrok, ki se poročijo. Vojne vdove brez otrok se opozarjajo posebno na čl. 59. nov. invalidskega zakona, ki pravi, da se vdovi brez otrok, ki se vnovič poročijo, izplača na zahtevo za doto triletna invalidnina kot odpravnina. To zneso približno Din 3.600. Ta odpravnina se ji izplača, ako zahteva to v enem mesecu od poročnega dne. Po tem roku vložene prošnje se najbrže ne bodo vpoštevale. Prijavo za odpravnino je treba vložiti pri pristojnem okrajnem sodišču.

Potni računi. Polovico potnih stroškov za delegate podružnic, ki se udeležijo anket, mora v smislu svoječasnega sklepa delegatske ankete plačati Izvršni odbor. Tozadevne račune z navedbo odhoda in povratka morajo predložiti podružnice v roku enega meseca, potem ko se je potovanje izvršilo. Po tem roku predložene račune I. O. ne sme poravnati. Vse podružnice, ki računov niso poslale, pozivamo, da jih čimprej predložijo, ker gre rok h kraju.

Invalidski zakon. Izvršni odbor je dal ponatisniti novi invalidski zakon v brošuricah in jih te dni razpošlje vsem podružnicam v razprodajo članstvu. Brošura stane Din 4. Kdor hoče, da bo podučen o tem, kaj da mu novi zakon nudi, naj kupi brošuro; dobi jo pri podružnici.

Prijave občnih zborov. Vsem podružnicam naročamo, da vsaj 14 dni pred vršitvijo, objavijo vsak občni zbor Izvršnemu odboru, da to objavi v Vojnem invalidu. Vsaka podružnica hoče, da se udeleži občnega zbora delegat I. O., da bo podučil članstvo o določbah novega zakona. Če bodo prepozno prijavile občne zbere, se lahko pripeti, da I. O. ne bo mogel poslati delegata. Zato naj vsaka podružnica pravočasno javi občni zbor.

Potrdila računovodstva delegacije ministrstva financ se že razpošiljajo in bodo, kot smo že objavili, razposlana vsem upravičencem najkasneje do 10. februarja t. l. Kdor bi ga do 10. februarja t. l. ne prejel, naj takoj piše na računovodstvo, da mu ga dostavi. Ker bodo torej potrdila uradno odposlana vsem upravičencem, ni potrebno, da bi podružnice vlagale tozadevne prošnje za svoje člane pred 10. februarjem.

Dodatek za roditelje pripada težkim, polnim in popolnim invalidom, če so njih edini hranitelji in če so roditelji siromašnega stanja. Dodatek znaša 240 Din letno. Da bodo dotični, ki imajo svoje starše še žive, ob gornjih pogojih prejeli dodatke, morajo invalidi v to svrhu pri prijavi predložiti tudi svoj krstni list, iz katerega bo razvidno, da so oni, za katere prosi dodatek, v resnici njegovi roditelji, potrdilo občine, da je invalid njihov edini hranitelj in izkaz davka, ki ga roditelji plačujejo.

Za državne uslužbenke. Minister za socialno politiko je razposlal okrožnico na razna oblastva sledeče vsebine:

Po čl. 30 zakona o invalidih od 17. novembra 1925 imajo na službena mesta v državnih in samoupravnih oblastvih prvenstveno pravico invalidi in družine padlih, umrlih in pogrešanih vojakov ter vse osebe, katere štiti omejeni zakon.

V tem členu v drugem odstavku je navedeno tudi to, da zmanjšana telesna nesposobnost invalidov ne more biti razlog za odpuščanje in odklonitve.

Na podlagi tega se naprošajo gg. ministri, da izvolijo izdati svojim področnim organom potrebne naloge in navodila radi vršenja gori imenovanih zakonskih predpisov o priliki eventualne redukcije osebja.

O tem naj obvešča Središnji odbor vse področne odbore s pripombo, da v slučaju ako bode kako oblastvo preziralo te odredbe, da naj se mu takoj javi konkretne slučaje, v svrhu podvzemanja potrebnih korakov na pristojnih mestih.

Poduradniško mesto oziroma za služitelja je razpisano pri okrajnem sodišču v Kranju. Prošnje, opremljene s spričevali je vlagati do 5. februarja t. l. na Predsedstvo deželnega sodišča v Ljubljani.

Izid intervencije. Z ozirom na to, da je ministrstvo za socialno politiko izdalo še tako malo odlokov našim tovarišem in tovarišicam s katerimi se potrjuje sklep specialne komisije, da je predmet potrjen (osnažen) ali odbit in ker se dotični odloki rabijo pri prijavih, je Izvršni odbor interveniral potom središnega odbora v Beogradu.

Dobil je odgovor ministrstva za socialno politiko, da se vsi akti naglo zberejo ter pošljejo sodiščem v postopanje po invalidskem zakonu.

Tako upamo, da bodo naša sodišča dobila v kratkem vse akte za priznane in reducirance, da bodo mogla izdati vse sklepe. Kdor ni dobil sklepa od ministrstva naj se na to sklicuje in reče, da bo predložil sklep kakor hitro ga dobi.

Vojnim žrtvam iz Ljubljane in okolice. Potrdila o prejetanju pokojnin napravljajo zelo veliko dela Računovodstvu delegacije ministrstva financ oddelek za vojaške mirovine v Šentpeterski vojašnici. Posebno ekspedicija in raznašanje delata neprilike. Zato pozivljamo vsakega, ki stanuje v Ljubljani ali njeni okolici, da se po možnosti sam zgleda pri gori omejenem uradu, da prejme potrdilo.

Zahvala. Podpisana Cecilija Rat v Studencih pri Mariboru se zahvaljuje Izvršnemu odboru v Ljubljani za denarno podporo v znesku 300 Din, podružniškemu odboru v Mariboru pa za lepo božično podporo in darilo.

Uverenja za polovično vožnjo. Novi invalidski zakon določa, da imajo invalidi, če potujejo po privatni potrebi, pravico do polovične vožnje trikrat na leto. Ministrstvo prometa je z razpisom št. M. S. br. 4556 določilo, da se bodo uverenja za trikratno polovično vožnjo tudi za leto 1926 izdajala kot doslej, t. j. potom Udruženja vojnih invalidov. Uverenja za štirikratno vožnjo za leto 1925 so torej neveljavna in jih podružnice ne smejo več izdajati. Vsa nerazpečana uverenja za štirikratno vožnjo morajo vrniti Izvršnemu odboru, da jih pošlje Središnjemu odboru v Beograd. Ob tej priliki morajo podružnice poslati sezname invalidov, katerim so izdala uverenja. Sezname pošljejo seveda samo one podružnice, ki doslej teh še niso dostavile. Nove tiskovine za trikratno polovično vožnjo so že naročene in jih bo Izvršni odbor razposlal podružnicam takoj, ko jih bo prejel iz Beograda.

Še nekaj o potrdilih davka. Izvršni odbor je na poročilo podružnic, da so nekateri davčni uradi zahtevali od invalidov itd., da plačajo za izstavitve potrdila takso in da zavračajo invalide, zaprosil delegacijo ministrstva financ, da podučijo in naroči davčnim uradom, da postopajo po čl. 76. in 97. novega inv. zakona. Delegacija je na to dne 12. t. m. odgovorila, da je izdala vsem davčnim uradom nalog, da ne smejo zavračati strank in ne zahtevati taks za potrdila. Upamo, da sedaj ne bo več pritožb.

Vsi zamudniki in to oni, ki niso vložili prošnje za priznanje pokojnine po prejšnjem invalidskem zakonu ali pa katerim je bila prošnja za pokojnino zavrnjena iz razloga, ker so prošnje vložili prepozno, to je po 23. maju 1923 imajo pravico, da se po čl. 106. novega inv. zakona prijavijo pri pristojnih sodiščih do 17. novembra 1926 radi priznanja pokojnine. Prošnji morajo priložiti vse potrebne dokumente. Invalidi morejo seveda biti pred tem tudi nadpregledani.

Z Jesenic. Baš na dan, ko se je vršila v Ljubljani enketa I. O., je občina Jesenice in menda tudi sosedne občine (podružnica Jesenice ima v svojem področju 6 občin), razglasila, da se imajo vse vojne žrtve zglasiti pri sodišču v Kranjski gori v svrhu prevedbe. Davčni okraj za našo podružnico je Radovljica. Ker imajo vojne žrtve doprinesiti tudi dokaz o vplačanem davku, katero potrdilo pa prejmejo le v Radovljici, bodo imele dvojno pot, ker morajo zadostiti novemu inv. zakonu. Ali ni mogoča tu kaka olajšava v prid najbednejšim? Čemu hoditi na dva kraja in imeti dvojne stroške? To v premislek merodajnim oblastim.

Opomba uredništva: Podružnica naj bi zbrala vse podatke članov, napravila spisek, s katerim naj bi šel eden izmed funkcionarjev k davkarji v Radovljico. Pozneje enkrat pa bi šel zopet iskat izgotovljena potrdila. Tako so napravili, kakor se nam javlja, v Mariboru.

Novi trafiki se ustanovita in sicer v Ljubljani v Vegovi ulici št. 2 ter v Tomačevem pri Ljubljani blizu Save. Reflektanti, ki dobe na teh krajih lokale in imajo potrebni nabavni kapital naj se obrnejo ustmeno ali pismeno na Podružnico UVI v Ljubljani.

Izdaja Udruženje vojnih invalidov.

Odgovorni urednik: Miha Serneč.

Tiska Učiteljska tiskarna v Ljubljani.

Zanjo odgovarja: France Štrukelj.